

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор
Одеського державного університету
внутрішніх справ
доктор юридичних наук, професор

Максим КОРНІЄНКО

15 04 2026 р.

ВИСНОВОК

Одеського державного університету внутрішніх справ щодо дисертації Корженко Ольги Михайлівни на тему: «Професійно-правова підготовка поліцейських в транзитивних умовах», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

ВИТЯГ

з протоколу засідання кафедри загальноправових дисциплін факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Національної поліції України Одеського державного університету внутрішніх справ від 02 квітня 2026 року щодо проведення публічної презентації та обговорення наукових результатів дисертації ад'юнкта Одеського державного університету внутрішніх справ Корженко Ольги Михайлівни на тему: «Професійно-правова підготовка поліцейських в транзитивних умовах».

ГОЛОВУЮЧИЙ: кандидат юридичних наук, доцент Янчук Наталія Дмитрівна.

ПРИСУТНІ:

Корнієнко М. В., доктор юридичних наук, професор,
Галуцько В.М., доктор юридичних наук, професор,
Матвеева Л. Г., доктор юридичних наук, професор,
Собко Г. М., доктор юридичних наук, професор,
Рудої К. М., доктор юридичних наук, професор,
Балтаджи П. М., кандидат юридичних наук, доцент,
Домброван Н. В., кандидат юридичних наук, доцент,
Пишна А.Г., кандидат юридичних наук, доцент,
Мирза С. С., кандидат юридичних наук, доцент,
Пальшков К. Є., кандидат політичних наук, доцент,
Позігун І. О., кандидат юридичних наук.

3 присутніх – 5 докторів наук та 6 кандидатів наук – фахівців за профілем поданої на розгляд дисертації.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення наукового дослідження ад'юнкта Одеського державного університету внутрішніх справ Корженко Ольги Михайлівни на тему: «Професійно-правова підготовка поліцейських в транзитивних умовах», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право» з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Робота виконана в Одеському державному університеті внутрішніх справ.

Науковий керівник: Матвеева Л.Г., доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри загальноправових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ.

Корженко Ольга Михайлівна, народилася 12 жовтня 1977 року у селі Новоселівка, Арцизького (тепер Болградського р-ну) району Одеської області. Громадянка України.

У 1999 році закінчила Ізмаїльський державний педагогічний інститут за спеціальністю «Початкове навчання і образотворче мистецтво», спеціаліст. З серпня 1997 по червень 2001 працювала вчителем образотворчого мистецтва Арцизької загально-освітньої школи № 4 Одеської області.

У червні 2001 року курсантка Криворізького училища професійної підготовки працівників міліції Управління МВС України в Дніпропетровській області.

З серпня 2001 по квітень 2004 року призначена на посаду оперуповноваженого кримінальної міліції у справах неповнолітніх Арцизького районного відділу Управління МВС України в Одеській області.

У лютому 2005 року призначена на посаду інспектора групи обліково – реєстраційної, статистичної роботи та оперативної інформації штабу Приморського районного відділу Одеського міського управління МВС України в Одеській області.

У серпні 2005 призначена на посаду заступника начальника штабу Приморського районного відділу Одеського міського Управління МВС України в Одеській області.

У жовтні 2008 призначена на посаду інспектора сектора професійної підготовки відділу кадрового забезпечення Одеського міського управління Головного управління МВС України в Одеській області.

З червня 2011 по березень 2014 року працювала в секторі професійної підготовки відділу кадрового забезпечення Одеського міського управління Головного управління МВС України в Одеській області.

У березні 2014 призначена на посади з підвищенням за напрямком службової діяльності до відділу професійної підготовки управління кадрового забезпечення Головного управління МВС України в Одеській області, де й працювала заступником цього відділу УКЗ ГУНП до серпня 2022 року.

у 2018 році закінчила Одеський державний університет внутрішніх справ за спеціальністю «Право», магістр;

у 2019 році закінчила Одеський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування», магістр.

У серпні 2022 року зарахована до Одеського державного університету внутрішніх справ, ад'юнктом денної форми навчання докторантури та аспірантури.

Тема дисертації затверджена на засіданні Вченої ради Одеського державного університету внутрішніх справ 29 вересня 2022 року, протокол № 1.

Освітньо – наукову програму підготовки здобувачів третього (освітньо – наукового) рівня вищої освіти спеціальності 081 «Право» завершено 02 лютого 2026 року.

Здобувач має 7 наукових публікацій за темою дисертації, з них 4 статті у наукових фахових виданнях України, 3 тези доповідей на науково – практичних конференціях.

СЛУХАЛИ:

Доповідь ад'юнкта Корженко Ольги Михайлівни, про результати виконаного наукового дослідження на тему: «Професійно-правова підготовка поліцейських в транзитивних умовах». Здобувачка ознайомила присутніх зі структурою дисертації, обґрунтувала актуальність обраної теми дослідження. Необхідність дослідження проблематики професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивних умовах посилюється динамікою інституційних трансформацій держави, зміною характеру безпекових викликів та потребою адаптації правоохоронної діяльності до стандартів демократичного врядування і верховенства права. У контексті глибоких соціально-політичних змін, реформування сектору безпеки та оборони, а також інтеграції України до європейського правового простору особливого значення набуває формування сучасної моделі професійно-правової підготовки поліцейських, здатної забезпечити ефективне виконання ними службових функцій, дотримання прав і свобод людини та підвищення рівня суспільної довіри до правоохоронних органів.

У першому розділі розглянуто теоретико-методологічні засади професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивних умовах. Проаналізовано історичну еволюцію системи підготовки кадрів органів внутрішніх справ і поліції в Україні, що у контексті транзитивного розвитку держави дало змогу вперше

виокремити її основні етапи: пострадянський період трансформації (1991–2004 рр.), етап часткових реформ та євроінтеграційної орієнтації (2005–2014 рр.), реформаційний період створення Національної поліції (2014–2021 рр.) та сучасний етап функціонування за умов воєнного стану (з 2022 р.).

Розроблено авторську класифікацію методологічних підходів до професійно-правової підготовки поліцейських, що відображає її концептуальну логіку як послідовний перехід від ціннісних засад до практичної ефективності професійної діяльності. Доведено, що результативність підготовки у транзитивних умовах забезпечується комплексним поєднанням аксіологічного та гуманістичного підходів (світоглядна основа професії), особистісно-орієнтованого та компетентнісного (формування суб'єкта професійної діяльності), системного та інтегративного (організаційна цілісність освітнього процесу), діяльнісного і праксеологічного (практична реалізація професійних функцій), а також ресурсного, синергетичного та акмеологічного підходів, які забезпечують динаміку професійного розвитку й орієнтацію на безперервне самовдосконалення. Концептуальна схема сучасної методології професійно-правової підготовки поліцейських орієнтована на таку послідовність: цінності → суб'єкт → система → результат → ефективність → професійний саморозвиток;

У другому розділі проаналізовано правові та інституційні засади професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивних умовах. Доведено, що міжнародні, європейські та національні стандарти формують цілісну багаторівневу нормативно-ціннісну основу професійно-правової підготовки поліцейських, орієнтовану на утвердження принципів верховенства права, прав людини, професіоналізму, підзвітності та сервісної спрямованості правоохоронної діяльності. Установлено, що універсальні стандарти ООН визначають мінімальні вимоги до правозахисної, етичної та компетентнісної складових підготовки, тоді як європейські підходи конкретизують їх через концепцію демократичної поліції та механізми безперервного професійного розвитку. Національне законодавство України загалом імплементує ці орієнтири, проте процес їх повної практичної реалізації потребує подальшого вдосконалення, зокрема, шляхом поглиблення інтеграції практики ЄСПЛ, підвищення гнучкості освітніх програм і посилення їх відповідності сучасним викликам правоохоронної діяльності, включаючи умови воєнного стану та післяконфліктного відновлення.

Встановлено, що професійно-правова підготовка поліцейських у транзитивних умовах є комплексним інтегрованим процесом, який поєднує правову освіту, професійне навчання та ціннісне формування особистості правоохоронця, спрямований на розвиток його здатності діяти правомірно, компетентно й відповідально в умовах суспільних трансформацій. Доведено, що її ефективність визначається поєднанням фундаментальної правничої підготовки з практикоорієнтованими компонентами, а також урахуванням нових безпекових

викликів, зокрема реформування інституцій, воєнного стану, цифровізації та зростання ролі громадянського суспільства.

Доведено, що кадрова політика Національної поліції України в умовах транзитивного розвитку виступає системоутворювальним чинником інституційної спроможності правоохоронної системи та ефективності виконання нею публічних функцій. З'ясовано, що реалізація кадрової реформи супроводжується низкою системних суперечностей, зокрема незавершеністю кадрового оновлення, дефіцитом кадрового ресурсу, збереженням елементів традиційної управлінської культури, корупційними ризиками та недостатньою ефективністю механізмів професійного розвитку. Обґрунтовано, що в умовах воєнного стану кадрова політика набуває стратегічного характеру та потребує нормативно закріпленої, комплексної і безперервної моделі управління персоналом, орієнтованої на підвищення адаптивності, професійної стійкості та спеціалізації поліцейських. Це дозволяє розглядати її як багатовимірну систему правових, організаційних і мотиваційних інструментів, спрямованих на формування сучасного, професійно компетентного та соціально відповідального кадрового потенціалу поліції.

Встановлено, що національно-патріотичне виховання виступає аксіологічною основою професійно-правової підготовки поліцейських, забезпечуючи формування їхніх ціннісних орієнтирів, правової стійкості та мотивації до служіння державі й суспільству. Національно-патріотичне виховання поліцейських визначено як цілеспрямований, системно організований процес формування у працівників поліції стійких ціннісно-світоглядних орієнтирів, громадянської відповідальності, правової свідомості та професійної мотивації до служіння українському народові, державі та праву, що забезпечує їхню готовність діяти правомірно, добросовісно і самовіддано в умовах суспільних трансформацій, безпекових викликів і воєнних загроз.

Третій розділ присвячено світовим моделям професійно-правової підготовки поліцейських у трансформаційних умовах. Визнано, що професійно-правова підготовка поліцейських у державах усталених демократій характеризується високим рівнем інституційної зрілості, нормативної визначеності та системною орієнтацією на поєднання ефективності правоохоронної діяльності з безумовним дотриманням прав людини і принципу верховенства права. Доведено, що, попри відмінності в організаційних моделях (централізованих, децентралізованих чи змішаних), спільними рисами поліцейської освіти є її інтеграція з системою вищої освіти, компетентнісна спрямованість, багаторівневість і безперервність професійного розвитку, поєднання теоретичної та практичної підготовки, а також підзвітність поліції суспільству.

Показано, що професійно-правова підготовка поліцейських у постсоціалістичних і транзитивних державах є не лише інструментом кадрового забезпечення, а й ключовим механізмом демократичної трансформації правоохоронної системи, орієнтованої на права людини та підзвітність суспільству.

Доведено, що її специфіка зумовлена поєднанням інституційних реформ, кадрового оновлення, модернізації змісту й методів навчання, посилення правозахисного та антикорупційного компонентів, а також активним використанням міжнародної підтримки. Водночас виявлено суперечність між потребою швидкого формування нового кадрового корпусу та необхідністю забезпечення фундаментальної професійно-правової підготовки, що обґрунтовує доцільність багаторівневих моделей освіти й безперервного професійного розвитку.

Визначено, що вдосконалення професійно-правової підготовки поліцейських в Україні в умовах транзитивності має здійснюватися на засадах стратегічного оновлення нормативно-правового регулювання, забезпечення інституційної гнучкості системи освіти, модернізації змісту навчальних програм відповідно до викликів воєнного та післяконфліктного періоду, посилення практико-орієнтованості та цифровізації освітнього процесу, а також інтеграції правозахисних стандартів, інструментів транзитивної юстиції й безперервного професійного розвитку. Доведено, що комплексна реалізація зазначених напрямів створює передумови для формування професійно компетентного, правосвідомого та адаптивного кадрового потенціалу поліції, здатного ефективно діяти в умовах суспільних трансформацій і забезпечувати належний рівень публічної безпеки та довіри громадян до правоохоронних інституцій.

По закінченні доповіді Корженко О.М., присутніми були поставлені такі запитання:

ДОМБРОВАН Н. В., кандидат юридичних наук, доцент: Шановна Ольга Михайлівна! Яким чином змінюється правова природа та сутність поліцейської діяльності в нашій державі в умовах транзитивного розвитку держави?

КОРЖЕНКО О. М. : Дякую за запитання. В умовах транзитивного розвитку держави правова природа поліцейської діяльності зазнає трансформації від карально-адміністративної до сервісно-правозахисної моделі. Якщо в попередніх, авторитарних або пострадянських системах поліція переважно розглядалася як інструмент державного примусу та підтримання порядку, то в сучасному суспільстві вона набуває статусу публічної служби, підзвітної суспільству та орієнтованої на захист прав людини і верховенство права. Ця трансформація проявляється в: зміні функціонального призначення поліції – від домінування репресивної функції до поєднання правоохоронної, сервісної та превентивної ролей. Так, поряд із традиційними завданнями національної поліції, щодо охорони правопорядку посилюється її превентивна, комунікативна та стабілізаційна роль, особливо в контексті кризового реагування, воєнних і постконфліктних процесів; посиленні правових гарантій діяльності поліції, її нормативній детермінованості та підконтрольності; інституційному переході до демократичної моделі community policing, що передбачає партнерство з громадою, прозорість і професіоналізацію;

зростанні ролі міжнародних стандартів прав людини як джерела легітимації поліцейських повноважень; розширенні компетентнісного профілю поліцейського, який виступає не лише носієм владних повноважень, а й суб'єктом соціальної стабілізації, медіації та кризового реагування. Отже, у сучасних транзитивних умовах нашої держави правова природа поліцейської діяльності еволюціонує від моделі «силового органу держави» до правової інституції демократичного врядування, що функціонує в межах права, в інтересах людини та суспільства.

ЯНЧУК Н. Д., кандидат юридичних наук, доцент: Шановна Ольга Михайлівна! Аналізуючи професійно-правову підготовку поліцейських у державах усталених демократій ви говорите про централізовані, децентралізовані та змішані моделі підготовки поліцейських. Яка модель підготовки поліцейських в Україні?

КОРЖЕНКО О. М. : Дякую за запитання. На мою думку, модель підготовки поліцейських в Україні є переважно централізованою, що зумовлено тим, що: стратегія, стандарти та нормативне регулювання підготовки визначаються МВС України та Національною поліцією; основна професійна освіта здійснюється у відомчих закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання; зміст підготовки, порядок проходження служби, підвищення кваліфікації та службова підготовка мають єдині державні стандарти. Водночас присутні елементи децентралізації, які проявляються у варіативності внутрішньої службової підготовки в підрозділах та можливості співпраці з цивільними університетами, міжнародними партнерами, тренінговими центрами.

ГАЛУНЬКО В. М., доктор юридичних наук, професор: Шановна Ольга Михайлівна! У 3 розділи Ви вивчали досвід зарубіжних держав. Скажіть будь-ласка, які б Ви запропонували запровадити зміни в Україні базуючись на зарубіжному досвіді. Чи можна повністю запозичити зарубіжний досвід?

КОРЖЕНКО О. М. : Дякую за запитання. У третьому розділі дослідження проаналізовано досвід держав усталених демократій – США, Канада, Велика Британія, Франція, Німеччина, – що дозволило сформулювати низку практично значущих для України напрямів удосконалення професійно-правової підготовки поліцейських. Насамперед доцільним є: запровадження безперервної моделі професійного розвитку протягом усього періоду служби (країни ЄС, Канада); розширення практико-орієнтованих форм навчання – симуляцій, стажувань, наставництва (США, Велика Британія); посилення правозахисного та етичного компонентів підготовки у відповідності до стандартів Ради Європи та ЄСПЛ; поглиблення взаємодії поліції з громадою через освітні програми community policing (Польща, Канада); посилення інтеграції поліцейської освіти з системою вищої освіти (за прикладом Німеччини та Франції); інституційну гнучкість системи підготовки для реагування на кризові та воєнні виклики (досвід транзитивних держав).

Часткове запровадження зазначених змін уже розпочато, проте важливим завданням залишається їх повна реалізація та усвідомлення важливості проведення відповідних реформ. Водночас повне запозичення зарубіжного досвіду

є неможливим і науково недоцільним, оскільки моделі поліцейської освіти формуються під впливом національних правових традицій, культури, безпекових загроз і соціального контексту. Тому оптимальним є підхід, який передбачає творче використання перевірених міжнародних практик із урахуванням українських реалій, а не їх механічне копіювання.

ПИШНА А. Г., кандидат юридичних наук, доцент. Шановна Ольга Михайлівна! Які особливості підготовки поліцейських у закладах вищої освіти із специфічними умовами навчання в умовах воєнного стану?

КОРЖЕНКО О. М. : Дякую за запитання. В умовах воєнного стану підготовка поліцейських у закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання набуває виразної практико-орієнтованої, безпекової спрямованості, що зумовлено розширенням функцій поліції у сфері забезпечення публічної безпеки, кризового реагування та документування воєнних злочинів. Освітній процес характеризується посиленням тактичної, вогневої, фізичної та психологічної підготовки, інтеграцією знань міжнародного гуманітарного права, навичок взаємодії з військовими формуваннями, роботи на деокупованих територіях і в умовах надзвичайних ситуацій. Одночасно відбувається гнучка трансформація організації навчання через використання дистанційних і змішаних форм освіти, симуляційних технологій, мобільних навчальних модулів та інтенсифікацію службової підготовки, що забезпечує безперервність освітнього процесу за умов безпекових обмежень. У таких умовах підготовка поліцейських спрямовується не лише на формування професійної компетентності, а й на розвиток правосвідомості, стійкості до стресових впливів, готовності діяти в екстремальних обставинах та дотримання стандартів прав людини навіть у ситуаціях збройного конфлікту.

МИРЗА С. С., кандидат юридичних наук, доцент. Шановна Ольга Михайлівна! Чи аналізували Ви досвід інших держав, що проходили транзитивний період реформування правоохоронної системи, і які елементи їх підготовки поліцейських могли б бути адаптовані в Україні?

КОРЖЕНКО О. М. : Дякую за запитання. Так, у межах дисертаційного дослідження було здійснено порівняльно-правовий аналіз досвіду постсоціалістичних держав, що проходили транзитивний період реформування правоохоронної системи, це такі держави як Польща, Хорватія, Литва, Латвія, Естонія, Грузія. Такий аналіз дозволив виявити спільні закономірності трансформації поліцейської освіти та визначити елементи, які можуть бути адаптовані до українських умов.

Особливості професійної підготовки поліцейських у постсоціалістичних державах зумовлюються специфікою самих трансформаційних процесів: демонтажем попередньої міліцейської чи воєнізованої моделі; необхідністю люстрації або переатестації кадрів; одночасним залученням нових працівників; адаптацією до нових законодавчих стандартів; потребою швидкого реагування на

кризові безпекові виклики. Саме тому для таких держав характерними є поєднання інституційного реформування з переглядом змісту, форм і методів підготовки поліцейських, посилення ролі практико-орієнтованого навчання, професійної етики, антикорупційних стандартів і комунікації з громадою.

Наприклад, польський досвід демонструє ефективність системної, поетапної модернізації поліцейської освіти з акцентом на зв'язок поліції з громадою та безперервний професійний розвиток; балтійські держави – значення інституційної автономії поліцейської освіти, цифровізації та антикорупційних стандартів; грузинська модель – можливості швидкого кадрового перезавантаження та інтенсивної первинної підготовки за умови жорсткого контролю доброчесності.

Водночас дослідження показало, що жодна із зарубіжних моделей не може бути механічно імпортована. Для України доцільними для імплементації є такі елементи: багаторівнева система підготовки та безперервного професійного розвитку; компетентнісно-орієнтовані навчальні програми з акцентом на права людини і взаємодію з громадою; використання інноваційних і симуляційних методів навчання; посилення добору кадрів за критеріями доброчесності та мотивації; а також інтеграція міжнародної експертної підтримки та стандартів демократичної поліцейської діяльності.

Порівняльний аналіз досвіду постсоціалістичних держав підтвердив, що успішна модернізація професійно-правової підготовки поліцейських в Україні можлива лише за умови системного поєднання національних традицій правоохоронної освіти з перевіреними міжнародними підходами.

Після відповідей на запитання слово було надано науковому керівнику доктору юридичних наук, професору Лілії Георгіївні Матвєєвій, яка дала оцінку дисертанту: Корженко Ольга Михайлівна, працюючи над дисертацією, зарекомендувала себе як талановита і цілеспрямована дослідниця. Ольга Михайлівна володіє глибокими знаннями з обраної спеціальності, методикою наукових досліджень, вільно володіє українською мовою. Чинником досягнення результатів дисертаційного дослідження було також те, що аспірантка має аналітичний склад розуму, вміє чітко висловлювати свої думки, обґрунтовуючи власну позицію, володіє навичками роботи з інформаційними базами даних.

Корженко Ольга Михайлівна відповідальна, дисциплінована, має високу працездатність і прагнення до самовдосконалення. Активно бере участь у науковому житті кафедри. Ольга Михайлівна є кваліфікованим фахівцем і має всі необхідні якості для успішного проведення дисертаційного дослідження. Аналіз дисертації, а також роботи над дисертацією та освітньою програмою дозволяє зробити висновок, що Корженко Ольга Михайлівні фахово провела дослідження, що є завершеною працею, яка має важливе значення для вітчизняної правничої науки, а її авторка готова до атестації здобувачки ступеня доктора філософії. Науковий керівник подякувала всім присутнім за підтримку наукового дослідження і здобувача.

Під час наукової дискусії учасниками публічної презентації надано свої думки і міркування, щодо представленого на розгляд дослідження.

ГАЛУНЬКО В. М., доктор юридичних наук, професор: Ольга Корженко виходить на захист, маючи гарну роботу. Тема дисертації є актуальною як зараз, так і не втратить своєї актуальності і в мирний час. Хочу подякувати Вам, що незважаючи на складні події в державі, наука продовжує розвиватися, а здобувачі працюють над науковими дослідженнями та виходять на захист. Підтримую роботу та бажаю Вам успіхів.

ДОМБРОВАН Н. Д., кандидат юридичних наук, доцент: Робота дійсно залишає позитивне враження, є актуальною, своєчасною, самостійною, теоретично та практично значущою, але вважаю що було б доцільно додати до роботи не тільки соціологічні дослідження провідних аналітичних центрів, а і провести власне соціологічне дослідження. Також, хочу висловити щире вдячність за вашу роботу і відзначити, що навіть у цей непростий для держави період наука продовжує свій поступовий розвиток. Завдяки старанням здобувачів науково-дослідницька робота не припиняється, а результати їхньої праці знаходять своє визнання під час захисту. Я вам бажаю успіху.

ЯНЧУК Н.Д., кандидат юридичних наук, доцент: Цікава доповідь, Ви гідно трималися. На сьогодні в умовах воєнного стану питання професійно-правової підготовки поліцейських набуває актуальності та має перспективи і для майбутніх наукових пошуків. Робота відзначається ґрунтовністю, логічною структурованістю та високим рівнем наукової аргументації. Авторкою здійснено глибокий аналіз наукових підходів, законодавчої бази та практичного досвіду, що забезпечує цілісність викладення матеріалу. Особливо цінним є акцент на необхідності інтеграції правових, етичних і психологічних аспектів підготовки поліцейських, що надає роботі міждисциплінарного характеру. Зміст дослідження демонструє самостійність наукового пошуку, а запропоновані висновки мають теоретичну новизну та практичну значущість. Вони можуть бути використані у подальшому вдосконаленні системи професійної освіти співробітників поліції, розробленні відповідних навчальних програм, методичних рекомендацій та нормативно-правових актів. Доцільним видається надалі поглибити емпіричну складову дослідження, зокрема шляхом проведення власного соціологічного опитування представників правоохоронних органів, що могло б додатково підтвердити результативність запропонованих підходів.

СОБКО Г. М., кандидат юридичних наук, доцент: Шановна здобувачка, обрана Вами тема є актуальною, адже суспільство і світ постійно змінюються. Тема набуває особливої актуальності в умовах воєнного стану, адже питання професійно-правової підготовки поліцейських набувають нових форм і змісту. Особливого значення ця тема набуває нині, у непростих умовах воєнного стану, коли питання забезпечення та захисту прав людини стають дедалі нагальнішими.

Саме в цьому контексті зазначені питання потребують нового осмислення, набуваючи інших форм, інтерпретацій і глибокого змістовного наповнення.

РУДОЇ К. М., доктор юридичних наук, професор: Робота справляє позитивне враження, оскільки вона вирізняється високою актуальністю, вчасністю піднятих питань та відчутною самостійністю виконання. Її значущість підкріплюється як теоретичною основою, так і практичною цінністю, які гармонійно поєднані у представленому матеріалі. Хочу відзначити системний підхід до наукового дослідження починаючи від вибору теми, формулювання завдань і опрацювання основних положень, до акцентуації окремих питань відповідно до умов часу. Тема може мати розвиток та напрями додаткових досліджень у подальшому. Впевнена в успішному захисті роботи.

ПИШНА А. Г., кандидат юридичних наук, доцент: Ольга Михайлівна, сьогоднішній день є одним з основних етапів по проходженню атестації Вашої роботи. Дослідження є завершеним і готовим для подальшої атестації. Підтримую Вас і бажаю успіху!

ПОЗІГУН І. О. Хочу підкреслити комплексний і ретельно продуманий підхід до проведення наукового дослідження. Починаючи з обрання теми, яке вимагає стратегічного мислення і ґрунтовного розуміння предмету дослідження, процес просувається через чітке формулювання задач та змістовне опрацювання основних положень, які складають фундамент для подальшого аналізу. Важливо також виділити актуальні питання, що відповідають новим викликам та потребам того часу, щоб максимально адаптувати дослідження до сучасного контексту. Крім того, сама тема зберігає потенціал для більш глибокого вивчення у майбутніх проектах. Упевнена, що запланований захист роботи буде успішним завдяки такій всебічній підготовці.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації на тему «Професійно-правова підготовка поліцейських в транзитивних умовах», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

Обґрунтування вибору теми дослідження. Сучасний етап розвитку української державності характеризується глибокими трансформаційними процесами, що охоплюють політичну, правову, соціально-економічну та безпекову сфери. З моменту здобуття незалежності Україна перебуває у стані інституційної трансформації, пов'язаної з переходом від пострадянської моделі державного управління до демократичної правової держави, заснованої на принципах верховенства права, пріоритету прав і свобод людини та ефективного функціонування інститутів публічної влади. Ці процеси у науковій літературі

характеризуються як транзитивні, тобто пов'язані з переходом суспільства від однієї соціально-політичної системи до іншої. Транзитивність сучасного українського суспільства проявляється у трансформації державних інститутів, зміні правових механізмів регулювання суспільних відносин, реформуванні правоохоронної системи та інтеграції України до європейського правового простору.

Особливої інтенсивності ці процеси набули після 2014 року у зв'язку з початком комплексних реформ системи публічного управління, а також унаслідок повномасштабної збройної агресії проти України. У цих умовах підвищується значення ефективного функціонування правоохоронних органів, насамперед Національної поліції України, яка є інститутом забезпечення публічної безпеки, правопорядку та захисту прав і свобод людини.

Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію», діяльність поліції спрямована на забезпечення публічної безпеки і порядку, охорону прав і свобод людини, протидію злочинності та надання поліцейських послуг суспільству. Реалізація цих завдань неможлива без належного рівня професійної підготовки поліцейських, що повинна відповідати сучасним викликам безпеки, міжнародним стандартам та потребам суспільства.

В умовах воєнного стану та бойових дій завдання поліції не лише зберігають свою стратегічну важливість, а й ускладнюються необхідністю діяти в екстремальних ситуаціях, наближених до бойових. Поліцейські, які несуть службу поблизу зон конфлікту, стикаються з проблемами, нетиповими для мирного часу (артобстріли, поводження з військовополоненими, масові евакуації тощо). Поліцейські дедалі частіше виконують функції медіаторів у соціальних конфліктах, взаємодіють із громадянським суспільством, беруть участь у забезпеченні безпеки у постконфліктних регіонах, здійснюють документування воєнних злочинів, забезпечують правопорядок у надзвичайних ситуаціях та умовах воєнного стану.

На сьогодні існуюча система підготовки кадрів поліції не повною мірою відповідає викликам часу. Спостерігаються проблеми у нормативно-правовому забезпеченні, неузгодженість освітніх програм із реальними потребами служби, недостатня адаптація до міжнародних стандартів та кращих практик. Зберігається розрив між декларованими цілями реформ і реальним станом професійної освіти поліцейських, що актуалізує необхідність наукового переосмислення цієї проблематики.

У зв'язку з цим особливого значення набуває професійно-правова підготовка поліцейських, яка передбачає не лише засвоєння системи правових знань, а й формування правової культури, професійної етики, навичок правозастосування, здатності діяти відповідно до принципів верховенства права та міжнародних стандартів прав людини.

Проблематика професійної підготовки поліцейських привертала увагу багатьох вітчизняних та зарубіжних учених. Серед українських дослідників вагомий внесок у розвиток теорії підготовки правоохоронців зробили: О. Авраменко, А. Андреев, М. Ануфрієв, В. Бабак, О. Бандурка, О. Барабаш, В. Бондаренко, М. Боровик, С. Бортник, О. Брусакова, К. Бугайчук, В. Венедиктов, О. Габорець, В. Глуховець, Ю. Голодник, Р. Горяченко, Т. Гриця, А. Гудкова, М. Гурковський, М. Сидор, О. Драган, І. Дрок, О. Євдокімова, С. Єсімов, Д. Забзалюк, О. Завістовський, Ю. Загуменна, В. Заросило, К. Ізбаш, Д. Калаянов, З. Кісіль, А. Клочко, В. Колісніченко, Н. Коломієць, О. Комісаров, О. Крижановська, І. Кузьменко, О. Левченко, О. Лунгол, В. Луппа, О. Марченко, Л. Матвєєва, Р. Миронюк, О. Музичук, В. Невядовський, В. Найда, Л. Насіленко, А. Нітченко, С. Павленко, Р. Пилипів, В. Поливанюк, О. Завістовський, Л. Попова, Д. Сіротченков, І. Совгир, В. Сокурєнко, Х. Солнцева, А. Танько, А. Токман, Р. Томма, О. Федоренко, І. Фільштейн, В. Цимбалюк, О. Цільмак, Д. Швець, Т. Шевченко, О. Шевчук, О. Ширяєв, О. Шкаровський, В. Чумак, С. Школа, О. Ярмаш. У працях зазначених учених досліджуються питання: реформування системи правоохоронних органів; правового забезпечення діяльності поліції; професійної підготовки правоохоронців; формування правової культури поліцейських; міжнародних стандартів діяльності поліції тощо. Важливе значення для дослідження мають також роботи зарубіжних дослідників, серед яких: Х. Деканоїдзе, Л. Дені, Г. Кохан, Е. Марат, Ш. Райнер, М. Хелашвілі. У цих дослідженнях аналізуються: моделі поліцейських систем; демократичний контроль над поліцією; реформування поліції у транзитивних суспільствах; сучасні концепції поліцейської освіти. Попри значну кількість наукових праць, проблема професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивних умовах залишається недостатньо комплексно дослідженою, що зумовлює необхідність її подальшого наукового осмислення.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційне дослідження виконано в межах наукових досліджень Одеського державного університету внутрішніх справ у контексті теми «Пріоритетні напрямки розвитку реформування правоохоронних органів в умовах розгортання демократичних процесів у державі» (державний реєстраційний номер 0123U103538), а також плану науково-дослідницької роботи кафедри загальноправових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ – «Забезпечення прав і свобод особи в умовах транзитивного суспільства: сучасний вимір» на 2023-2026 рр. державний реєстраційний номер 0123U103760.

Тему дисертації затверджено Вченою радою Одеського державного університету внутрішніх справ 29 вересня 2022 року (протокол № 1).

Мета і завдання дослідження. Відповідно до теми дисертації, метою дослідження є комплексний аналіз теоретико-методологічних засад професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивних умовах розвитку держави та

розроблення науково обгрунтованих рекомендацій щодо її вдосконалення з урахуванням міжнародних стандартів, національних реформ та сучасних безпекових викликів.

Для досягнення зазначеної мети поставлено такі основні завдання:

визначити основні етапи становлення системи професійно-правової підготовки поліцейських у незалежній Україні;

охарактеризувати сучасний стан наукового дослідження професійно-правової підготовки поліцейських;

розкрити зміст методологічних підходів до підготовки поліцейських у транзитивних умовах;

дослідити міжнародні, європейські та національні стандарти підготовки правоохоронців;

визначити сутність та особливості професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивних умовах;

проаналізувати особливості формування та реалізації кадрової політики Національної поліції України в сучасних транзитивних умовах;

розкрити роль національно-патріотичного виховання як аксіологічної основи професійно-правової підготовки поліцейських;

дослідити зарубіжний досвід професійно-правової підготовки поліцейських у державах усталених демократій;

охарактеризувати особливості професійно-правової підготовки поліцейських у постсоціалістичних державах;

визначити шляхи вдосконалення професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивних умовах.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у сфері підготовки кадрів для органів Національної поліції України.

Предметом дослідження є теоретичні, методологічні та правові засади формування професійно-правової компетентності поліцейських за умов транзитивного стану суспільства, а також напрями вдосконалення цієї системи в контексті реформ та сучасних викликів безпеці.

Методи дослідження. Методологічну основу дисертаційного дослідження становить сукупність загальних, загальнонаукових, міждисциплінарних та спеціально-юридичних методів пізнання, застосування яких забезпечило комплексне дослідження теоретичних, правових та інституційних аспектів професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивних умовах. Використання системи взаємопов'язаних методів дало змогу всебічно проаналізувати феномен професійно-правової підготовки правоохоронців як складного соціально-правового явища, що формується під впливом трансформаційних процесів у державі, реформування правоохоронної системи та інтеграції України до європейського правового простору.

Методологічним підґрунтям дослідження виступає *діалектичний метод* наукового пізнання, який дав змогу розглядати систему професійно-правової підготовки поліцейських у динаміці її розвитку, взаємозв'язку з соціальними процесами та інституційними змінами у державі. Застосування діалектичного підходу дало змогу дослідити трансформацію моделей поліцейської освіти в умовах переходу від пострадянської до європейської системи правоохоронної діяльності (1.1, 3.1, 3.2). *Системний метод* дозволив розглянути професійно-правову підготовку поліцейських як цілісну систему, що складається із взаємопов'язаних елементів: правового забезпечення, освітніх інституцій, кадрової політики, освітніх програм, методів навчання та механізмів професійного розвитку. Завдяки використанню системного підходу визначено структуру системи професійно-правової підготовки правоохоронців, а також встановлено взаємозв'язок між нормативно-правовим регулюванням, організаційними механізмами та практикою підготовки кадрів для органів Національної поліції (2.1, 2.2, 3.3). Для дослідження еволюції системи підготовки поліцейських кадрів застосовано *конкретно-історичний метод*, який дав змогу простежити процес становлення та розвитку поліцейської освіти в Україні. Конкретно-історичний метод дав змогу виявити основні етапи реформування системи правоохоронних органів та визначити їхній вплив на зміст і структуру професійно-правової підготовки поліцейських (1.1, 2.1, 3.1, 3.2).

Формально-юридичний (догматичний) метод використано для аналізу нормативно-правових актів, що регулюють діяльність поліції та систему підготовки поліцейських кадрів. Застосування цього методу дало змогу дослідити положення Конституції України, законів України, підзаконних нормативних актів, відомчих актів МВС України, а також міжнародних документів у сфері діяльності поліції (2.1, 2.2, 3.3). Застосування порівняльно-правового методу дало змогу проаналізувати зарубіжний досвід організації професійно-правової підготовки поліцейських у державах усталених демократій та транзитивних суспільствах (2.1, 3.1, 3.2, 3.3).

З метою визначення функціонального призначення професійно-правової підготовки поліцейських у системі правоохоронної діяльності застосовано *структурно-функціональний метод*, який дав змогу дослідити роль освітніх інституцій, навчальних програм та механізмів професійного розвитку у формуванні компетентного поліцейського персоналу (2.2, 2.3, 2.4). *Метод правового моделювання* дав змогу сформулювати методологічну модель модернізації системи професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивних умовах (1.3, 3.3).

Для узагальнення результатів дослідження та формулювання наукових висновків використано методи *аналізу і синтезу, індукції та дедукції*, які дали змогу систематизувати наукові підходи до проблеми професійної підготовки правоохоронців, узагальнити результати дослідження та сформулювати теоретичні

положення і практичні рекомендації щодо вдосконалення системи професійно-правової підготовки поліцейських.

Нормативно-правову основу дисертаційного дослідження становлять Конституція України, закони України, підзаконні нормативно-правові акти, відомчі акти МВС України та НПУ, а також міжнародно-правові документи у сфері діяльності правоохоронних органів, забезпечення прав людини та підготовки поліцейських.

Емпіричну базу дисертаційного дослідження становлять: матеріали правозастосовної практики правоохоронних органів України, статистичні дані діяльності НПУ, офіційні аналітичні матеріали МВС України, результати наукових досліджень у сфері поліцейської діяльності, матеріали міжнародних організацій, а також практичний досвід організації професійної підготовки поліцейських у закладах вищої освіти системи МВС України.

Теоретичні висновки дослідження ґрунтуються на результатах аналізу міжнародного та національного нормативно-правового матеріалу.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що дисертація є одним із перших у вітчизняній юридичній науці комплексних теоретико-правових досліджень професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивних умовах розвитку держави, у якому системно обґрунтовано концептуальні засади її формування та функціонування. Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що:

уперше:

обґрунтовано доцільність виділення основних етапів генезису системи професійно-правової підготовки поліцейських у незалежній Україні. В контексті дослідження транзитивності виділено основні періоди: *пострадянський період незалежності* (1991–2004 рр.) – трансформація радянської моделі, поступова націоналізація та реформування системи професійно-правової підготовки правоохоронців; *період часткових реформ та євроінтеграційної орієнтації* (2005–2014 рр.) – спроби модернізації під впливом євроатлантичних прагнень та поступовий перехід до компетентнісних орієнтирів у підготовці кадрів; *реформаційний період створення Національної поліції України* (2014–2021 рр.) – докорінна реформа після Революції Гідності, створення НПУ та закріплення нової філософії поліцейської діяльності; *сучасний етап* (2022 – дотепер) функціонування системи професійно-правової підготовки поліцейських за умов воєнного стану та переорієнтація змісту підготовки на формування компетентностей кризового реагування.

систематизовано наявні наукові підходи професійно-правової підготовки поліцейських та запропоновано авторську методологічну модель професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивних умовах, яка представлена у вигляді концепції поступового переходу від цінностей до ефективності професійної діяльності. Аксиологічний та гуманістичний підходи формують світоглядну основу професії, особистісно-орієнтований і компетентнісний підходи

визначають суб'єкта підготовки, системний та інтегративний – організаційну модель, діяльнісний і праксеологічний – практичні механізми реалізації, а ресурсний, синергетичний та акмеологічний підходи забезпечують динаміку професійного розвитку. Концептуальна схема сучасної методології професійно-правової підготовки поліцейських орієнтована на таку послідовність: цінності → суб'єкт → система → результат → ефективність → професійний саморозвиток;

проведено системний аналіз транзитивних умов діяльності поліції України та їх впливу на систему підготовки кадрів. Показано, що політичні (демократизація, децентралізація влади), правові (оновлення законодавства, імплементація європейських стандартів) та соціальні трансформації (підвищення громадських очікувань, воєнні загрози) обумовлюють нові цілі та пріоритети професійної освіти поліцейських. Зокрема, доведено зростання значущості підготовки, орієнтованої на дотримання прав людини, роботу з громадою та здатність діяти в умовах надзвичайних ситуацій;

визначено зміст поняття «професійно-правова підготовка поліцейських у транзитивних умовах» як цілісного та системно організованого процесу, що передбачає інституційне й нормативне забезпечення формування професійних і правових компетентностей поліцейських, що здійснюється в умовах трансформації державних інститутів, правової системи та суспільних відносин і спрямований на забезпечення здатності поліцейських ефективно виконувати свої функції у період реформування правоохоронної системи, демократизації та інтеграції держави до європейського правового простору.

удосконалено:

зміст поняття «професійно-правова підготовка поліцейських», під яким пропонується розуміти цілісну систему правової, професійної та ціннісно-орієнтованої підготовки працівників поліції, спрямовану на формування у них комплексу правових знань, професійних компетентностей, правової культури та етичних орієнтирів, необхідних для ефективного здійснення поліцейської діяльності відповідно до принципів верховенства права, поваги до прав і свобод людини та стандартів демократичного врядування;

засади професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивних умовах шляхом інтеграції національних традиції відомчої освіти з міжнародними стандартами поліцейської діяльності.

набули подальшого розвитку:

положення, що кадрова політика НПУ у сучасних транзитивних умовах повинна розглядатися як система правових, організаційних, управлінських і мотиваційних заходів, спрямованих на формування професійного, добросовісного, стійкого та адаптивного кадрового потенціалу поліції. Її подальше вдосконалення має здійснюватися на засадах поєднання реформаторської послідовності, інституційної стійкості, належного ресурсного забезпечення, підвищення якості

підготовки кадрів та нормативного врегулювання кадрової роботи в умовах воєнних і післявоєнних трансформацій;

ідея про впровадження, поряд з іншими методологічними підходами, акмеологічного підходу у процес професійно-правової підготовки поліцейських, що передбачає не лише опанування необхідних знань і навичок, а й формування цінності постійного самовдосконалення протягом усього професійного шляху;

ідея про розуміння того що національно-патріотичне виховання є аксіологічною основою професійно-правової підготовки поліцейських, оскільки саме воно формує систему базових цінностей, переконань і світоглядних орієнтирів, які визначають зміст, мотивацію та спрямованість поліцейської діяльності;

положення, що професійно-правова підготовка поліцейських у постсоціалістичних і транзитивних державах є не лише інструментом кадрового забезпечення, а й ключовим механізмом демократичної трансформації правоохоронної системи, спрямованим на перехід від карально-репресивної до сервісної моделі поліції, орієнтованої на права людини та підзвітність суспільству;

знання про напрями удосконалення професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивних умовах, до яких віднесено: підвищення інституційної гнучкості та адаптивності професійно-правової підготовки поліцейських до нових реалій; актуалізація нормативно-правової основи професійно-правової підготовки поліцейських з урахуванням бойових умов; концептуальне оновлення освітньої парадигми; модернізація змісту освітніх програм відповідно до умов війни та післяконфліктного відновлення; посилення практикоорієнтованих і симуляційних форм навчання; формування компетентностей, пов'язаних із комунікацією в постконфліктному середовищі, документуванням воєнних злочинів, застосуванням відновних практик, роботою з уразливими групами населення; інтеграція інструментів транзитивної юстиції, медіації та відновного правосуддя в професійну підготовку правоохоронців; впровадження інноваційних освітніх технологій та цифровізація навчального процесу; міжнародне співробітництво та адаптація передового досвіду; подальше впровадження концепції безперервного навчання.

Практичне значення дослідження полягає в можливості використання їхніх результатів для подальшого розвитку законодавства України, удосконалення нормативно-правового регулювання діяльності правоохоронних органів, а також модернізації системи професійно-правової підготовки поліцейських у сучасних транзитивних умовах розвитку держави.

Положення і висновки проведеного дослідження можуть бути використані у:

науково-дослідній діяльності – для подальшого розвитку теоретичних досліджень у сфері правоохоронної діяльності, поліцейської освіти, правового забезпечення діяльності поліції та реформування правоохоронної системи в Україні;

нормотворчій діяльності – для вдосконалення законодавства України у сфері діяльності правоохоронних органів, підготовки та професійного розвитку поліцейських, зокрема під час розроблення та вдосконалення положень законів України, підзаконних нормативно-правових актів МВС України та НПУ, що регламентують організацію професійно-правової підготовки поліцейських;

правозастосовній діяльності – для підвищення ефективності діяльності органів НПУ шляхом використання науково обґрунтованих рекомендацій щодо удосконалення системи професійно-правової підготовки, формування правової культури та професійної компетентності поліцейських;

діяльності закладів вищої освіти системи МВС України – під час удосконалення освітніх програм, навчальних планів і навчально-методичного забезпечення підготовки поліцейських, а також у процесі організації первинної професійної підготовки, підвищення кваліфікації та перепідготовки працівників поліції;

навчальному процесі – під час викладання навчальних дисциплін «Поліцейська деонтологія», «Професійна підготовка поліцейських», «Захист прав і свобод вразливих груп населення Національною поліцією України», «Актуальні проблеми захисту дотримання прав людини в правоохоронній діяльності», «Актуальні проблеми поліцейської діяльності», «Забезпечення прав людини в діяльності поліції», а також під час підготовки підручників, навчальних посібників, методичних рекомендацій і навчально-методичних матеріалів.

Практичні рекомендації та наукові висновки, сформульовані у дисертації, можуть бути використані органами державної влади, правоохоронними органами, закладами вищої освіти системи МВС України, а також науковими установами під час розроблення програм реформування правоохоронної системи та вдосконалення системи професійно-правової підготовки поліцейських відповідно до європейських стандартів поліцейської діяльності.

Апробація результатів дисертації. Сформульовані у роботі основні положення, а також висновки апробовано на таких наукових заходах: Всеукраїнській науковій конференції молодих учених «Правова система держави: проблеми формування та перспективи розвитку в контексті євроінтеграції» (м. Одеса, 10 грудня 2021 р.); науково-практичному круглому столі «Конституція України як Основний Закон держави і громадянського суспільства» (м. Одеса, 24 червня 2022 р.); Міжнародній науково-практичній конференції «Поліцейська медіація як інструмент захисту прав та інтересів громадян» (м. Одеса, 20 вересня 2023 р.).

Публікації. Основні положення дисертаційного дослідження викладено у 7 наукових публікаціях, 4 з яких опубліковано у наукових фахових виданнях, що входять до затвердженого переліку, 3 у тезах доповідей на міжнародних і національних науково-практичних конференціях.

Особистий внесок. Усі результати дисертаційного дослідження, подані до захисту, одержані автором самостійно. Формулювання і вирішення наукових завдань здійснено самостійно.

Структура та обсяг дисертації. Дисертація складається з анотації, вступу, трьох розділів, що поділені на десять підрозділів, висновку, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг дисертації становить 237 сторінок, з них основного тексту 196 сторінок, список використаних джерел містить 295 найменувань і розміщений на 33 сторінках, додатки становлять 7 сторінок.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ:

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Корженко О.М. Міжнародні та європейські стандарти професійної діяльності поліції. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2024. № 1. С.134-140.
2. Корженко О.М. Вплив воєнного стану на конституціоналізм в Україні. *Південноукраїнський правничий часопис*. № 3. 2024. С.38-44.
3. Корженко О.М. Концептуальні засади національно-патріотичного виховання поліцейських у системі національної безпеки України. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*. 2025. Вип. № 90. Ч. 1. С. 78-84.
4. Корженко О.М. Особливості професійно-правової підготовки поліцейських у транзитивному суспільстві. *Український політико-правовий дискурс*. 2025. Вип. № 14. С.1-22.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

1. Korzhenko O. International experience in professional police personnel training. *Правова система держави: проблеми формування та перспективи розвитку в контексті євроінтеграції* : матеріали Всеукр. наук.конф., м.Одеса, 9 грудня 2022р. Одеса: ОДУВС, 2022. С. 37-42.
2. Корженко О.М. Реформа підготовки поліцейських у транзитивних державах: досвід для України. *Медіація у професійній діяльності поліцейського в умовах воєнного стану та після перемоги*: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 18 липня 2025. Одеса, 2025. С. 25-59.
3. Корженко О.М. Європейські стандарти професійної діяльності поліцейських. *Правова система держави: проблеми формування та перспективи розвитку в контексті євроінтеграції* : матеріали Всеукр. наук.конф., м. Одеса, 7 грудня 2023р. Одеса: ОДУВС, 2023. С.42-45.

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Корженко Ольги Михайлівни на тему: «Професійно-правова підготовка поліцейських в транзитивних умовах».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів Корженко Ольги Михайлівни відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, Наказу Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017, № 40 «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації».

3. Рекомендувати дисертацію Корженко Ольги Михайлівни на тему: «Професійно-правова підготовка поліцейських в транзитивних умовах» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Головуючий на засіданні
кафедри загальноправових дисциплін
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Національної поліції України
Одеського державного університету
внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент

Наталія ЯНЧУК